

C-734/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. október 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunalul București (Románia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 27.

Felperes:

ITH Comercial Timișoara SRL

Alperesek:

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (nemzeti adóhatóság, bukaresti regionális adóügyi főigazgatóság, Románia)

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (nemzeti adóhatóság, bukaresti regionális adóügyi főigazgatóság, 1. kerületi adóhivatal, Románia)

Az alapeljárás tárgya

Héafizetési kötelezettség megállapításáról szóló határozat megsemmisítése iránti közigazgatási kereset

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv rendelkezéseinek, valamint a jogbiztonság, a bizalomvédelem, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az adósemlegesség elvének értelmezése iránti, az EUMSZ 267. cikken alapuló kérelem.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1.1. Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezéseivel, különösen 167. cikkével és 168. cikkével, a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével és az adósemlegesség elvével az, ha az adóalanynak az a joga, hogy levonja az általa valamely adóztatandó ügylet teljesítéséhez történő felhasználás szándékával végzett beruházás egyes költségeit terhelő héát, megszűnik abban az esetben, ha később felhagy az előirányzott beruházással?

1.2. Ugyanezen előírások és elvek lehetővé teszik-e vagy azokkal ellentétes az, ha a beruházás felhagyása esetén a levonáshoz való jog olyan körülmények között is vita tárgyát alkotja, amelyek eltérnek azon körülményektől, mintha az adóalany visszaélést vagy adókikerülést követett volna el?

1.3. Ellentétes-e ugyanezekkel az előírásokkal és elvekkkel az olyan értelmezés, amely szerint azok a körülmények, amelyek között a levonáshoz való jog a beruházás felhagyása esetén vita tárgyát alkothatja, a következőket foglalják magukban:

1.3.1. azon utólagos kockázat megvalósulása, hogy a beruházás elmaradhat, amelyet az adóalany a beruházási költségek felmerülésének időpontjában ismert, mint például azt a tényt, hogy valamely hatóság nem hagyta jóvá a szóban forgó beruházás megvalósításához szükséges városfejlesztési tervet?

1.3.2. a gazdasági körülmények időközben bekövetkező olyan változását, amelynek következtében az előirányzott beruházás már nem rendelkezik a megkezdése napján fennálló jövedelmezőséggel?

1.4. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásait és az általános uniós jogelveket, hogy a beruházás felhagyása esetén:

1.4.1. a levonási jog vitatását igazoló visszaélést vagy adókikerülést vélelmezni kell, vagy azt az adóhatóságnak kell bizonyítani?

1.4.2. a visszaélés vagy adókikerülés bizonyítása megdönthető vélelemmel történhet, vagy ahhoz objektív bizonyítási eszközök szükségesek?

1.5. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásai és az általános uniós jogelvek lehetővé teszik-e vagy kizárják azt, ha a beruházás felhagyása esetén vizsgálni kell, hogy a levonási jog vitatásának tényét igazoló visszaélést vagy adókikerülést vesznek figyelembe, amikor is az adóalany semmilyen célra, következésképpen tisztán magáncélokra sem tudja felhasználni azokat a termékeket és szolgáltatásokat, amelyek után a héát levonta?

1.6. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásait és az általános uniós jogelveket, hogy a beruházás felhagyása esetén beruházási költségeknek adóalanynál történő felmerülését követően bekövetkező körülmények – például i. gazdasági válság bekövetkezése vagy ii. azon utólagos kockázat megvalósulása, hogy a beruházás elmaradhat, amelyet az adóalany a beruházási költségek felmerülésének időpontjában ismert, (mint például azt a tényt, hogy valamely hatóság nem hagyta jóvá a szóban forgó beruházás megvalósításához szükséges), illetve iii. a beruházás jövedelmezőségére vonatkozó becslések módosulása – az adóalany akaratán kívül álló olyan körülményeknek minősülnek, amelyek figyelembe vehetők az adóalany jóhiszeműségének megállapításánál?

1.7. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv rendelkezéseit, különösen a 184. és 185. cikket, a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét és az adósemlegesség elvét, hogy a beruházással való felhagyás héakorrekciót tesz szükségessé?

Másképpen megfogalmazva, a beruházással való felhagyás esetén az adóalany által valamely adóztatandó ügylet teljesítéséhez történő felhasználás szándékával végzett beruházás egyes költségeit terhelő hea levonásához való jog a héakorrekció mechanizmusa révén válhat-e vita tárgyává?

1.8. Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásai lehetővé tesznek-e vagy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti szabályozás, amely korlátozó jelleggel előírja, hogy az elmaradt beruházásokat terhelő hea levonásához való jog kizárólag a Bíróság két ítéletére szűkszavúan történő utalással hivatkozott két esetben őrizhető meg: i. az Európai Unió Bíróságának a Belgische Staat kontra Ghent Coal Terminal NV ítéletben (C-37/95 ügy) tett megállapítása szerint akkor, ha az adóalany a gazdasági tevékenységéhez az akaratától független körülmények miatt nem használja fel soha a szóban forgó termékeket/szolgáltatásokat, valamint ii. az Európai Unió Bíróságának az Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) kontra belga állam ítéletében (C-110/94 ügy) tett megállapítása szerint olyan más esetekben, amelyekben az adóalany az akaratától független tárgyilagos indokokból nem használta fel a gazdasági tevékenységéhez azokat a beszerzett termékeket/igénybe vett szolgáltatásokat, amelyekkel kapcsolatban a levonáshoz való jogot gyakorolta?

1.9. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásai, a jogbiztonság és a bizalomvédelem elve lehetővé teszi-e azt, vagy azokkal ellentétes az, ha az adóhatóságok visszavonják a korábbi adóellenőrzési jelentésekben vagy közigazgatási jogorvoslatok tárgyában hozott korábbi határozatokban szereplő olyan megállapításokat:

- 1.9.1. amelyek szerint a magánszemély valamely adóztatandó ügylet teljesítéséhez történő felhasználás szándékával szerzett be termékeket és vett igénybe szolgáltatásokat?
- 1.9.2. amelyek szerint valamely beruházási projekt felfüggesztését vagy az azzal való felhagyást az adóalany akaratán kívül álló, meghatározott körülmény okozta?
- 2.1. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásai, és különösen a 28. cikk lehetővé teszi-e azt, vagy azzal ellentétes az, ha a bizományos jogintézményének mechanizmusa megbízási szerződésen kívül is alkalmazásra kerül?
- 2.2. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv előírásait, különösen a 28. cikkét, hogy bizományos jogintézménye alkalmazható akkor, ha az adóalany, amely valamely épületet azzal a céllal kivitelez egy másik jogi személy igényeinek és a tevékenységével kapcsolatos követelményeinek megfelelően, hogy megőrizze az épület tulajdonjogát és azt a kivitelezés befejezésekor csak bérbe adja e másik jogi személynek?
- 2.3. Úgy kell-e értelmezni ugyanezeket az előírásokat, hogy a korábban leírt helyzetben a kivitelezőnek azzal a jogi személlyel szemben kell kiszámláznia az épület kivitelezésére vonatkozó beruházási költségeket, amelynek majd bérbe adja az épületet, a héát pedig ez utóbbi jogi személytől kell beszélnie?
- 2.4. Úgy kell-e értelmezni ugyanezeket az előírásokat, hogy a korábban leírt helyzetben a kivitelező akkor kell kiszámláznia a beruházási költségeket és beszélnie vonatkozó héát, ha a kivitelezési munkákkal amiatt hagy fel véglegesen, hogy drasztikusan visszaesik annak a személynek a gazdasági tevékenysége, amelynek az épületet bérbe kellett volna adnia és a visszaesést ez utóbbi személy küszöbön álló fizetéseképtelensége idézi elő?
- 2.5. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv előírásait és az általános uniós jogelveket, hogy az adóhatóságok az adóalany által megkötött szerződések feltételeire tekintet nélkül akkor is átminősíthetik az általa teljesített ügyleteket, ha a szóban forgó szerződések nem színlelt szerződések?
- 2.6. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv előírásai, különösen pedig a jogbiztonság és a bizalomvédelem elve lehetővé teszi-e azt, vagy azokkal ellentétes az, ha az adóhatóságok visszavonják az adóalany korábbi adóellenőrzési jelentésekben vagy közigazgatási jogorvoslatok tárgyában hozott korábbi határozatokban megállapított héalevonáshoz való jogát?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv, különösen a 9. cikk (1) bekezdése, valamint a 28., 63., 167., 168., 184. és 185. cikk.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A. Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 927 din 22 decembrie 2003, cu modificările ulterioare (Románia hivatalos lapja 2003. december 23-i 927. számának I. részében kihirdetett, az adóeljárásra vonatkozó törvénykönyvről szóló 571/2003. sz. többször módosított törvény; a továbbiakban: 2003. évi adóeljárási törvénykönyv):

- a 11. cikk akként rendelkezik, hogy az adóhatóságok valamely adó összegének megállapításánál figyelmen kívül hagyhatják a gazdasági céllal nem rendelkező ügyletet vagy módosíthatják valamely ügylet vagy tevékenység formai besorolását annak érdekében, hogy az az ügylet, illetve a tevékenység gazdasági tartalmát tükrözze;
- a 128. cikk (1) és (2) bekezdése meghatározza a termékértékesítést és akként rendelkezik, hogy amennyiben az adóalany termékértékesítés keretében saját nevében, azonban harmadik személyek megbízásából, közvetítőként jár el, úgy kell tekinteni, mintha a szóban forgó termékeket maga szerezte volna be és értékesítette;
- a 129. cikk (1)–(3) bekezdése meghatározza a szolgáltatásnyújtást és akként rendelkezik, hogy amennyiben az adóalany a szolgáltatások nyújtásakor saját nevében, de harmadik személyek megbízásából jár el, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna;
- a 138. cikk lényegében akként rendelkezik, hogy az adóalap csökken, amennyiben a termékértékesítési vagy szolgáltatásnyújtási szerződés egészben vagy részben megszűnik az előzetesen kiszámlázott termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás előtt;
- a 145. cikk (2) bekezdése azt rögzíti, hogy a beszerzéseket terhelő hía levonható, ha a szóban forgó beszerzések – többek között – adóztatandó ügyletek keretében történő felhasználást céloznak;
- a 148. cikk (1) bekezdése az eredeti levonás korrekcióját írja elő – többek között – arra az esetre, ha a levonható összeg meghatározását követően figyelembe vett körülmények az adóbevallás benyújtását követően módosulnak, beleértve a 2003. évi adóeljárási törvénykönyv 138. cikkében előírt eseteket is.

B. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările ulterioare (România hivatalos lapja 2004. február 6-i 112. számának I. részében kihirdetett, többször módosított, az adóeljárási törvénykönyvnek a 44/2004. sz. kormányrendelettel jóváhagyott végrehajtási rendelkezései; a továbbiakban: végrehajtási rendelkezések):

- a 6. cikk (3) bekezdése alapján úgy kell tekinteni, hogy termékértékesítés esetén az az adóalany, amely bizományosként jár el, és a saját nevében számlákat fogad be a megbízó eladótól, vagy adott esetben szolgáltatásnyújtótól, és amely a saját nevében számlákat bocsát ki a megbízó vásárlóval, vagy adott esetben az ügyféllel szemben, a saját nevében, de a megbízó javára jár el. Adózás szempontjából a bizományos a termékek vevőjének és viszonteladójának minősül függetlenül attól, hogy az eladó vagy a vevő megbízásából jár-e el. Amennyiben a bizományos a szerződésnek megfelelően megbízottként jár el a megbízó nevében és javára, azonban a saját nevére szóló számlákat fogad és/vagy állít ki, e tény okán a hea szempontjából vevőnek és viszonteladónak minősül;
- a (2) bekezdés 7. pontja akként rendelkezik, hogy a (3) bekezdés 6. pontjának rendelkezései a szolgáltatók esetében is alkalmazandók;
- a (4) bekezdés 19. pontja lényegében akként rendelkezik, hogy ha az adóalany a 6. és 7. pont rendelkezéseinek megfelelően a más személy részére eszközölt kiadások *továbbszámlázása* esetén, tehát ha az adóalany a más személy javára teljesített termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan a saját nevére szóló számlát vagy más bizonylatot fogad be, és e termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások ellenértékét továbbszámlázza, a bizományos jogintézményét kell alkalmazni. Ilyen esetben az adóalany jogosult levonni a később továbbszámlázandó termékbeszerzéseket és igénybe vett szolgáltatásokat terhelő adót, és köteles az adóztatandó ügyletek után beszedni a hozzáadottérték-adót;
- a (6) bekezdés 45. pontja lényegében akként rendelkezik, hogy:
 - a Bíróságnak az 1998. január 15-i *Belgische Staat kontra Ghent Coal Terminal NV* ítéletben (C-37/95, EU:C:1998:1) tett megállapítása szerint a kivitelezés alatt álló olyan ingatlanok esetében, amelyek kivitelezését a későbbiekben olyan beruházások megszüntetésére vonatkozó döntés alapján nem fejeznek be, amelyeket kivettek a nyilvántartásokból és költségként számoltak el, az adóalany megőrzi a levonáshoz való jogát, ha a szóban forgó termékeket és szolgáltatásokat az akaratán kívül álló körülmények miatt nem használta fel soha a gazdasági tevékenységéhez;

- a Bíróságnak az 1996. február 29-i Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) ítéletben (C-110/94, EU:C:1996:67) tett megállapítása szerint a levonáshoz való jog olyan más esetekben is megőrizhető, amelyekben az adóalany az akaratával nem összefüggő objektív indokokból nem használta fel a gazdasági tevékenységéhez azokat a termékbeszerzéseket és szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a levonáshoz való jogot gyakorolta;
- a Bíróságnak a 2012. november 29-i Gran Via Moinești ítéletben (C-257/11, EU:C:2012:759) tett megállapítása szerint az adóalany beépített telek megvásárlása esetén abban az esetben jogosult a beszerzést terhelő héát levonni, ha objektív körülményekkel alátámasztva bizonyítja, hogy a beépített telket továbbra is az adóztatandó ügyleteihez használja fel;
- a 71⁸. pont lényegében akként rendelkezik, hogy abban az esetben, ha a szerződések a lejárát előtt szűnnek meg, a beszerzés alatt álló, de végül be nem szerzett tárgyi eszközök/immateriális javak értéke, amelyet kivezetnek a könyvelésből és költségként számolnak el, nem vonható le költségként, kivéve ha e tárgyi eszközöket/immateriális javakat értékesítés vagy elidegenítés révén hasznosították.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Az alapeljárás tárgyát képező tényállásban a felperes nem valósította meg az általa 2006-ban és 2007-ben megkezdett két, az e célból egy felvonó- és mozgólépcsőgyártó társasággal (a továbbiakban: felvonógyártó társaság) kötött megállapodásoknak megfelelő ingatlanprojektet.
- 2 2006-ban a felperes telket vásárolt, amelyen felvonók gyártására és tartozékok kivitelezésére szolgáló épület megépítését tervezte, majd ezt követően az ingatlant 10 évre bérbe adta volna a felvonógyártó társaságnak (a továbbiakban: Proiectul Dragomirești Vale [Dragomirești Vale projekt]).
- 3 A felperes egy 2007 decemberében megkötött adásvételi szerződés révén a felvonógyártó társaságtól egy olyan ingatlant vásárolt meg, amely telekből és abból az épületből állt, amelyben a szóban forgó társaság a tevékenységét végezte. Az ügylet célját egyrészt a felperesnek az a szándéka [képezte], hogy a szóban forgó területen irodaházat és bevásárlóközpontokat építsen (a továbbiakban: Proiectul Calea Giulești [Calea Giulești projekt]), másrészt pedig a felvonógyártó társaságnak az az igénye, hogy a Dragomirești Vale projekt keretében beépítendő területre történő átköltözés révén csökkentse saját költségeit.
- 4 A felperes a Dragomirești Vale projekt keretében 2008 és 2010 között kiadásokat eszközölt meghatározott előkészítő tevékenységek, például az építési engedély megszerzése és a szóban forgó engedély megszerzése érdekében egyes műszaki tanácsadási szerződések megkötése, egyes ideiglenes épületek tervezése és

kivitelezése, valamint építési művezetői szolgáltatások nyújtása céljából. Az említett kiadások 942 471 RON összegnek feleltek meg; ehhez hozzáadódott 226 193 RON összegű héa, amelyre vonatkozóan a felperes gyakorolta a levonáshoz való jogát.

- 5 A felperes a Calea Giulești projekt keretében kiadásokat eszközölt annak érdekében, hogy megszerezze a bontási engedélyt azokra az épületekre vonatkozóan, amelyek azon a telken álltak, amelyen a felvonógyártó társaság a gazdasági tevékenységét végezte, és hogy megszerezze az építési engedélyt. Az említett kiadások 71 268 RON összegnek feleltek meg; ehhez hozzáadódott RON 13 541 RON összegű héa, amelyre vonatkozóan a felperes gyakorolta a levonáshoz való jogát.
- 6 A felperes 2008-ban a Calea Giulești projektet a gazdasági válság, illetve amiatt függesztette fel, hogy elhúzódtak a szükséges engedélyek megadásában érintett hatóságokkal folytatott egyeztetések.
- 7 Ugyanezen összefüggésben a felvonógyártó társaság kénytelen volt olyan helyiséget kibérelni, amelyért a később megépítendő, a felvonógyártásra szánt épületnek a felperessel kialkudott bérleti díjánál alacsonyabb bérleti díjat fizetett. Ilyen körülmények között a felperes a Dragomirești Vale projektet is felfüggesztette és ingatlant bérelt, amelyet hét évre albérletbe adott a felvonógyártó társaságnak az eredeti megállapodás szerinti bérleti díjnál alacsonyabb bérleti díjért. A felvonótársaság az adásvételi szerződés kiegészítésével tanúsította, hogy a felperes hiánytalanul és haladéktalanul teljesítette az átadási kötelezettségét.
- 8 2016. május 26-án a felperes úgy határozott, hogy visszavonja a Calea Giulești projekttel kapcsolatos beruházásokat, és azokat a 2015. évi beszámolóban tünteti fel. Mindazonáltal a felperes megszerezte a korábban a felvonógyártó társaság birtokában lévő telken fekvő épületek bontási engedélyéhez szükséges városrendezési tanúsítványt, valamint a szóban forgó projekt megvalósítását szolgáló engedélyekkel kapcsolatos dokumentáció elkészítéséhez szükséges városrendezési tanúsítványt.
- 9 2009-ben és 2013-ban az adóellenőrök a 2006. március 27. és 2012. június 30. közötti időszakra vonatkozóan abból a szempontból ellenőrizték a felperes tevékenységét – ezen belül a szóban forgó két ingatlanprojekthez kapcsolódó beruházási költségeket is –, hogy a felperes tiszteletben tartotta-e a héára vonatkozó szabályozást. Az adóellenőrzési jegyzőkönyvekben megállapították, hogy a felperes az ellenőrzéssel érintett időszakban a jogszabályoknak megfelelően vonta le és szedte be a héát. Ezenfelül az egyik adóellenőrzési jegyzőkönyvben kifejezetten megemlítik, hogy a gazdasági és pénzügyi helyzet miatt nem lehetett folytatni a szóban forgó két projektet.
- 10 2016-ban az adóellenőrök egy másik adóellenőrzés keretében megvizsgálták a 2012. július 1. és 2016. június 30. közötti időszakot. Az adóellenőrzési

jegyzőkönyvben megállapították, hogy a felperes a Calea Giulești projekt keretében a beruházási költségeket terhelő héát 13 541 RON összegben a jogszabályoknak nem megfelelő módon vonta le, és hogy a Dragomirești Vale projekt keretében felmerült beruházási költségek után – amelyeket tovább kellett volna számláznia a felvonógyártó társaságnak – 226 193 RON összegű héát kellett volna beszednie a felvonógyártó társaságtól.

- 11 A felperest az ez utóbbi adóellenőrzési jegyzőkönyv alapján meghozott, adómegállapításról szóló határozattal hea jogcímén további 239 734 RON összeg megfizetésére kötelezték. A felperes a jelen eljárás keretében először közigazgatási úton, majd bíróság eljárásban vitatta az adóellenőrzési jegyzőkönyvet és az adómegállapításról szóló határozatot, valamint a kifizetett összegek kamatokkal együtt történő visszatérítését kérte.

Az alapeljárás feleinek főbb érvei

- 12 A felperes előadja, hogy nem lett volna köteles 226 193 RON összegben kiegészítő héát beszedni, és hogy az adóhatóság a jogszabályokkal ellentétesen nem fogadta el a héabevallásban levonásba helyezett és 2015. december hónapra visszatérítendő összegként feltüntetett 13 541 RON összegű hea levonását. A felperes előadja, hogy a szóban forgó két projektről az akaratától független, az adókikerülést vagy visszaélést kizáró későbbi események miatt mondott le.
- 13 Az alperesek előadják, hogy a jogvita elbírálása attól függ, a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja-e, hogy a héalevonáshoz való jog fennállása független attól, hogy a beruházással milyen indokokból hagytak fel, és hogy a 226 193 RON összegű hea visszatérítése iránti kérelem elutasítása megfelelt a jogszabályoknak.
- 14 Az alperesek a Calea Giulești projektet illetően előadják, hogy – noha elismerték, hogy a felperes az e projekttel kapcsolatos szolgáltatásokat azzal a szándékkal vette igénybe, hogy azokat adóztatandó ügyletekhez használja fel – az e szolgáltatások után megfizetett héát ki kell igazítani a 2003. évi adóeljárás törvénykönyv 148. cikke és a végrehajtási rendelkezések 45. pontja alapján, mivel a felperes szándéka megváltozott, és ezt követően felhagyott a projekttel.
- 15 Az alperesek álláspontja szerint a felperes a levonáshoz való jogot kizárólag akkor gyakorolhatta volna, ha [a projekt] megszüntetését az akaratától független, a beruházás megkezdését követően felmerülő körülményekben megnyilvánuló tárgyilagos indokok támasztották volna alá. A felperes nem bizonyított ilyen tárgyilagos indokokat és ismerte azokat a körülményeket, amelyek a projekt megvalósításának elmaradásához vezethettek, és önként vállalta továbbá annak kockázatait.
- 16 Az alperesek álláspontja szerint a felperes által előterjesztett keresetnek az INZO-ítélet alapján nem lehet helyt adni, mivel a felperes úgy határozott, hogy a beruházást költségként számolja el a projekt jövedelmezőségét cáfoló megvalósíthatósági tanulmány elkészítését megelőzően.

- 17 Noha az alperesek elismerték, hogy a Dragomirești Vale projektet illetően a felperest megilleti az a jog, hogy levonja a fent említett projekttel összefüggő szolgáltatások után megfizetett héát, és hogy e szolgáltatásokat a felperes saját nevében vette igénybe, úgy vélték, hogy a szóban forgó beszerzéseket a felvonógyártó társaság megbízásából teljesítette, mivel a megépítendő és a felvonógyártó társaságnak bérbe adandó ingatlant a felvonógyártó társaság igényeinek megfelelően valósították volna meg.
- 18 Az alperesek előadták, hogy bár a bizományosi mechanizmus alkalmazásában átminősítették a felperes és a felvonógyártó társaság közötti jogügyletet, később úgy vélték, hogy a felperesnek az összes szolgáltatási költséget tovább kellett volna számláznia a felvonógyártó társaság részére és a felvonógyártó társaságtól be kellett volna szednie a szolgáltatások költségeit terhelő héát.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 19 Először is, a kérdést előterjesztő bíróság a Calea Giulești projektet illetően úgy ítéli meg, hogy azt kell tisztázni, hogy úgy értelmezhető-e a 2006/112 irányelv rendelkezései, hogy – a Bíróság által az INZO-ítéletben (C-110/94, EU:C:1996:67) tett megállapításnak megfelelően – bármely olyan személy, amely valamely adóköteles tevékenység végzése céljából történő felhasználás szándékával szerez be terméket vagy vesz igénybe szolgáltatást, jogosulttá válik az ilyen beszerzést, illetve igénybevételt terhelő hűa levonására, és az adóalany e jogát akkor is megőrzi, ha a terméket vagy szolgáltatást az eredetileg figyelembe vett célra később a szándékától független olyan körülmények miatt nem használja fel, amelyek kizárják, hogy az adókikerülést vagy visszaélést kövessen el.
- 20 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság a Dragomirești Vale projektet illetően úgy ítéli meg, hogy azt szükséges tisztázni, hogy ellentétes-e a 2006/112 irányelv rendelkezéseivel, különösen az irányelv 28. cikkének rendelkezéseivel, ha a bizományos jogintézményének mechanizmusa a megbízási szerződés keretén kívül is alkalmazandó.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság tehát mindenekelőtt arról kíván meggyőződni, hogy úgy kell-e értelmezni a fent említett rendelkezéseket, hogy bizományosnak minősül az olyan adóalany, amely egy másik jogi személy tevékenységével kapcsolatos követelményeknek megfelelően kivitelez valamely épületet azzal a céllal, hogy megőrizze az épület tulajdonjogát és azt a kivitelezés befejezésekor csak bérbe adja e másik jogi személynek.
- 22 Ezt követően a kérdést előterjesztő bíróság annak megállapítását kéri, hogy úgy kell-e értelmezni ugyanezeket a rendelkezéseket, hogy a kivitelezőnek a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben az épület kivitelezésével kapcsolatos beruházási költségeket tovább kell számláznia annak a jogi személynek, amelynek az említett épületet – annak befejezését követően – majd bérbe adja és be kell szednie ez utóbbi jogi személytől a vonatkozó héát, és hogy a szóban forgó kivitelezőnek tovább kell-e számláznia a beruházási költségeket és be kell-e

szednie az azokat terhelő héát akkor, ha a fent említett jogi személy gazdasági tevékenységének a küszöbön álló fizetéseképtelensége miatti drasztikus visszaszorulása miatt hagy fel véglegesen az építkezési munkálatokkal.

- 23 Végezetül, a kérdést előterjesztő bíróság meg kíván bizonyosodni arról, hogy úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv rendelkezéseit és az általános uniós jogelveket, hogy az adóhatóságok akkor is átminősíthetik az adóalany által végzett ügyleteket az adóalany által megkötött szerződések feltételeinek figyelembevételével, akkor is, ha a szóban forgó szerződések nem színlelt szerződések, és ellentétes-e a fent említett irányelv rendelkezéseivel, különösen pedig a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével, ha az adóhatóságok visszavonják az adóalany korábban megállapított héalevonáshoz való jogát.

MUNKADOKUMENTUM